

PROKOPSKÉ LISTY

MĚSÍČNÍK ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI U SV. PROKOPA
PRAHA 3 – ŽIŽKOV

PROSINEC 2022

355

PROSINEC 2022

1	čt	I. adventní týden	bl. Edmund Campion	
2	pá	1. adventní týden		<i>první pátek</i>
3	so	sv. František Xaverský		památka
4	ne	II. NEDĚLE ADVENTNÍ		
5	po	2. adventní týden		
6	út	2. adventní týden	sv. Mikuláš	
7	st	sv. Ambrož		památka
8	čt	NEPOSKVRNĚNÉ POČETÍ PANNY MARIE		SLAVNOST
9	pá	2. adventní týden	sv. Jan Didak	
10	so	2. adventní týden	Panna Maria Loretánská	
11	ne	III. NEDĚLE ADVENTNÍ		
12	po	3. adventní týden	Panna Maria Guadalupská	
13	út	sv. Lucie		památka
14	st	sv. Jan od Kříže		památka
15	čt	3. adventní týden		
16	pá	3. adventní týden		
17	so	17. prosinec		
18	ne	IV. NEDĚLE ADVENTNÍ		
19	po	19. prosinec		
20	út	20. prosinec		
21	st	21. prosinec	přip. sv. Petra Canisia	
22	čt	22. prosinec		
23	pá	23. prosinec	přip. sv. Jana Kentského	
24	so	24. prosinec – Štědrý den		
25	ne	NAROZENÍ PÁNĚ – BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ		SLAVNOST
26	po	SV. ŠTĚPÁN, PRVOMUČEDNÍK		SVÁTEK
27	út	SV. APOŠTOL A EVANGELISTA JAN		SVÁTEK
28	st	SV. NEVINNÍ BETLÉMŠTÍ MUČEDNÍCI		SVÁTEK
29	čt	5. den v oktávu Narození Páně	přip. sv. Tomáše Becketa	
30	pá	SVATÁ RODINA JEŽIŠ, MARIA, JOSEF		SVÁTEK
31	so	7. den v oktávu Narození Páně	přip. sv. Silvestra	

Poznámka: V rámci Malé liturgiky je pravidelně elektronicky rozesílán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc. **Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu: jezekantp@centrum.cz**

První strana obálky: „že z tvé čisté ratolesti vypučí nám Boží květ!“ (mariánská píseň)

Draží farníci a milí přátelé,

opět vstoupíme do posledního měsíce kalendářního roku, ale zároveň i do prvního měsíce nového liturgického roku, který začínáme vždy dobou adventní. Místo květinové výzdoby se v našich kostelích objeví adventní věnce se čtyřmi svíčkami, které nám odpovídávají čtyři adventní neděle, během kterých se máme připravit na Božské novorozeně přinášející nám spásu. Advent a následná doba vánoční jsou obdobím, které velmi citelně zasahují mnoho lidských srdcí svou něžností, prostotou a radostí, a proto jsou často prožívány s mnohem větší emoční intenzitou než ještě vrcholnější svátky velikonoční. „Ejhle Hospodin přijde...“ budeme během adventu zpívat v našich krásných staročeských rorátech. Ano, připravujeme se s velkou radostí na příchod toho, který je pravým Pánem, Králem a Bohem a který nám nenabízí nic menšího než nekončící Život v jeho Božím království. Proto je jeho příchod tak zásadní a rozhodující ne pouze pro nás křesťany, ale pro celé lidstvo, protože On nepřišel vysvobodit „ze stínu smrti“ jen některé, ale všechny, kteří v něho uvěří.

Plodem intenzivnějšího a soustředěnějšího prožívání doby adventní je radost, že přijde Vykupitel, který nás vysvobodí z věčného odsouzení, které způsobil hřích Adama a Evy. S Ním a v Něm přichází spása, protože ON je Život. Postupně se rozsvěčující svíce na adventním věnci nás upozorňují, abychom tento „krátký“ čas využili pro proměnu, a tedy přípravu na setkání s Dítětem, které sestupuje, aby obejmulo každého člověka a zprostředkovalo mu nezměrnost Boží lásky v jeho osobě. Křesťanství zvěstuje, že Bůh není nějaká pouhá energie, není abstraktní bytost, ale osoba s lidskou tváří: „Na počátku toho, že jsem křesťanem, (Christsein), nestojí mravní rozhodnutí nebo velká Idea, nýbrž setkání s událostí, s jednou Osobou, která dává našemu životu nový horizont a tím jeho rozhodující směr. Jan ve svém evangeliu vyjádřil tuto událost následujícími slovy: „Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozrozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, měl život věčný. (3,16)“ (Benedikt XVI, encyklika Bůh je láska, č. 1). Jak ale toto prožívat v aktuální „válečné“ situaci, kdy mnozí bojují o holý život a jen mají starost, aby se měli jak nasytit následující den a zahřát uprostřed zimy, která komplikuje již tak těžkou situaci. Jak za těchto okolností prožívat něžnou radost z příchodu Božího dítěte? Panna Maria a sv. Josef putovali do Betléma a neměli připravené žádné zázemí, žádné objednané ubytování, žádné zajištění. Uposlechli a vyšli na cestu s důvěrou v Boha, který je povolal k tak nezměrnému a velikému úkolu, jakým bylo přivedení na svět a postarání se o Syna Božího. Měli důvěru, a proto vyšli a nepropadali obavám, malomyslnosti a pesimismu. Jak velký to příklad pro nás a naši dobu. Mít důvěru a stále ji prohlubovat a usilovat o sblížení s tím, který nás k životu povolal.

Advent je obdobím očekávání a připomíná nám, že celý náš život je očekáváním setkání s tím, před kterým jednou budeme stát a vydávat účty ze své důvěry v něho. Nakolik budeme usilovat o prohloubení naší důvěry, natolik se budeme radovat z jeho narození. On nám ukáže svou tvář, která září krásou, radostí, prostotou, pokojem, a především plností lásky – „Vultum tuum Domine requiram. Hledám tvou tvář Hospodine. Neskrývej svou tvář přede mnou, v hněvu neodmítej svého služebníka“ (Žalm 27, 7-8). Jak rádi a s jakou láskou, jennocitem a úžasem hledíme na krásnou tvář malého dítěte, ve které se odráží čistota, prostota a důvěra. Vánoce nám umožňují poznat tu nejkrásnější tvář, kterou kdy vůbec mohl člověk spatřit - tvář Boží. O co tedy v našem životě opravdu jde? Abychom uviděli Ježíše Krista a mohli jeho tvář kontemplotovat v jeho náručí po celou věčnost.

Požehnané svátky vánoční a celý nový rok 2023 vám přeje

P. Vít

- neděle 27. 11. ● **Požehnání adventních věnců** – při všech mších sv.
 středa, pátek
 rorátní mše sv. ● středa 30. 11., 7., 14., 21. prosince v 6.00 - sv. Roch
 pátek 2., 9., 16., 23. prosince v 6.00 – sv. Roch
 30.11. - 8.12. ● **Novéna ke Slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie**
 Každý den po mši sv. zpívané litanie s modlitbou k Panně Marii. V den
 slavnosti **ve čtvrtek 8. prosince** – bude slavnostní mše sv. v 18.00
 v kostele sv. Prokopa
- čt 1. 12. ● **Výstav Nejsvětější svátosti oltární**
 čtvrtek 1. 12. po mši sv. do 20:00 – sv. Prokop
3. 12. ● **Adventní duchovní obnova u sv. Prokopa**
Sobota 3. 12. začíná v 8.00 mší sv. Následují postupně 3 přednášky
 ve farním centru. Duchovní obnovu povede P. ThLic. Petr Havlík ThD.,
 kněz pražské arcidiecéze, který je administrátorem u kostela sv. Vác-
 lava na Proseku. V přestávkách mezi přednáškami bude příležitost ke
 svátosti smíření a k duchovnímu rozhovoru.
4. 12. ● **Přenos mše sv. – Český rozhlas - stanice Vltava**
 neděle 4. 12. v kostele sv. Prokopa již v 9:00 (!)
4. 12. ● **Sbírka na splátku farního úvěru** - neděle 4. 12.- všechny kostely
- 4., 11., 18. 12. ● **Setkání hledajících** 18:00 Farní centrum
4. 12. ● **Mikulášská sbírka na bohoslovce** – všechny kostely
16. – 17. 12. ● **Předvánoční úklid kostelů a příprava na Vánoce**
sobota 17. 12. mše sv. v 8.00 a po ní úklid kostelů sv. Prokopa a sv.
 Anny; **pátek 16. 12.** od 15.00 – kostel sv. Rocha
20. 12. ● **Mše sv. a po ní možnost přistoupit ke sv. smíření**
 úterý 20. 12. v 17.00 – sv. Prokop (!)
30. 12. ● **Svátek Svaté Rodiny - Obnova manželských slibů**
 pátek 30. prosince při mši sv. v 18:00 v kostele sv. Prokopa
31. 12. ● **Poděkování za uplynulý kalendářní rok**
 sobota 31. prosince; mše sv. již v 16.30 u sv. Prokopa s eucharis-
 tickým požehnáním

sobota 24. prosince	Vigilie Narození Páně – Štědrý den 16:00 sv. Prokop (pro děti) 16:00 sv. Roch 22:00 sv. Anna 24:00 sv. Prokop
NEDĚLE 25. prosince	SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ 8:00 sv. Anna 9:30 sv. Prokop 11:00 sv. Roch 17:00 sv. Roch
pondělí 26. prosince	Svátek sv. Štěpána prvomučedníka 8:00 sv. Anna 9:30 sv. Prokop
pátek 30. prosince	Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie, Josefa 18:00 sv. Prokop mše sv. s obnovou manželských slibů
sobota 31. prosince	Závěr občanského roku 16:30 sv. Prokop mše sv. s poděkováním na závěr občanského roku
NEDĚLE 1. ledna 2023	SLAVNOST MATKY BOŽÍ PANNY MARIE 8:00 sv. Anna 9:30 sv. Prokop 11:00 sv. Roch 17:00 sv. Roch
pátek 6. ledna	SLAVNOST ZJEVENÍ PÁNĚ (doporučený svátek) 18:00 sv. Prokop mše sv. se svěcením vody, kadidla a křídý
NEDĚLE 8. ledna	svátek Křtu Páně (závěr doby vánoční) 8:00 sv. Anna 9:30 sv. Prokop 11:00 sv. Roch 17:00 sv. Roch

Jesličky v kostelích jsou přístupné půl hodiny před každou mší sv.

Wenigův Pražský Betlém

Blahořečení španělských mučedníků

24. 10. 2022

V Madridě byla blahořečena skupina mučedníků u dob občanské války, kteří byli umučeni v roce 1936. Slavnost se konala v madridské katedrále za přítomnosti zástupce Svatého otce kardinála Semeraro.

Vzpomínka na císaře a krále Karla I.

25. 10. 2022

Slavnostní mši svatou uctili na státním zámku v Zákupech blahoslaveného Karla I., posledního rakouského císaře a českého krále. Ve vzácné kapli sloužil mši svatou litoměřický biskup Jan Bažant. V kapli byli oddáni v roce 1900 následník trůnu František Ferdinand d'Este a Zofie Chotková, v roce 1914 zavraždění v Sarajevu. Monarcha Karel I., vládl v letech 1916–1918, měl spoustu rozumných plánů, mírové iniciativy, charisma a dobrý charakter, stejně jako upřímný vztah k Čechám, kde i déle žil.

Odtajněné archivy Vatikánu

7. 11. 2022

Některé lži mají tuhý kořínek, jako například ta, že Svatý stolec za 2. světové války mlčel k nacistickým zločinům. Kniha Odtajněné archivy Vatikánu přesvědčivě dokazuje opak. Belgičan Johan Ickx je ředitelem historického archivu druhé sekce vatikánského Státního sekretariátu pro diplomatické vztahy Svatého stolce. Z titulu své funkce má tedy přístup k důležitým dokumentům. Sovětská komunistická propaganda stála se dlouhodobě snažila dehonestovat katolickou církev jako stoupenkyňi nacismu.

Církevní statistiky

10. 11. 2022

Před Světovým dnem misí, který připadl na 23. října, zveřejnila agentura Fides statistiky, podle nichž počet pokřtěných narůstá všude na světě s výjimkou Oceánie. Počet kněží a řeholníků na Západě klesá, zatímco v Africe a Asii roste.

O něco více než sedmina světové populace je pokřtěna, v roce 2020 dosáhl počet katolíků přibližně 1,360 miliardy oproti 7,667 miliardy lidí na zeměkouli.

na světě je 5 300 biskupů, v podstatě stabilních, přičemž diecézních biskupů ve srovnání s řeholníky přibývá. Počet kněží obecně klesá - o 4 000 z celkových 410 000. Podle známého trendu klesá zejména v Evropě, k níž se připojila Amerika a Oceánie, zatímco v Africe a Asii roste. Roste také počet stálých jáhnů (celkově asi 48 600, +397), naopak se potvrzuje trend posledních let, kdy celosvětově klesá počet řeholníků a řeholnic, kterých je celkem 619 000 - a i v tomto případě je to Asie a Afrika, které zaznamenávají vzestupný trend v rámci tohoto počtu. Z hlediska povolání se počet seminaristů, diecézních i řeholních letos celosvětově snížil o 2 200 na přibližně 112 000.

Růst počtu katolických pohřbů

16. 11. 2022

Počty pohřbů v rámci katolické církve od roku 2019 rostou. V roce 2021 se jich konalo dokonce nejvíce od roku 2012, téměř 23 000. Stoupá i zájem i o tzv. jiné úkony křesťanského rozloučení se zemřelým jako je poslední rozloučení u hrobu, přítomnost kněze v krematoriu nebo zádušní mše. Jen v české provincii bylo v roce 2021 více než 1 800 takových úkonů.

VÝŇATEK Z ENCYKLIKY PAPEŽE PIA XI.
QUAS PRIMAS
 O KRISTOVĚ KRÁLOVSTVÍ
 PROSINEC 1925

Už dávno je obecným zvykem nazývatí Krista Králem v přeneseném slova smyslu, pro onu nejvyšší dokonalost, kterou vyniká nad všechny tvory. Tímto způsobem je Kristus Králem nad rozumem člověka, a to ne tak pro svoji rozumovou bystrost a rozsah svého vědění, jako spíše proto, že On je Pravda sama, a že tedy všichni lidé musejí od něho pravdu čerpat a poslušně přijímat. Kristus je Králem nad vůlí člověka nejen proto, že je v něm lidská vůle dokonale podrobena jeho nejsvětější božské vůli, nýbrž také proto, že Kristus svým vnitřním vedením a vnukáním podrobuje naši svobodnou vůli své vůli, a tím nám dodává nadšení k nejušlechtlejším úkonům. Kristus je konečně Králem srdcí pro svoji „lásku, která převyšuje veškeré poznání“ (Ef 3, 19), a pro svoji mírnost a laskavost, kterou k sobě přitahuje srdce. Nikdo totiž z celého lidstva nebyl dosud a nebude nikdy tak milován jako Ježíš Kristus.

Což nečteme na mnoha místech v Písmě sv. že Kristus je Král? Nazývá se tam panovníkem, který vzejde z Jakuba (Num. 24, 19), který je od Otce ustanoven králem na Sionu, jeho svatě hoře, a přijme národy jako své dědictví, a jeho panství bude sahat až do končin země (Ž 2). Ve svatební Písni pak, která v podobenství o bohatém a mocném králi oslavuje budoucího pravého krále v Izraeli, se praví: „Trůn tvůj, Bože, je na věky věkův, žezlem práva je žezlo tvé vlády“ (Ž 44, 7). Nechejme stranou mnohé podobné texty. Na jiném místě však je jasněji vyznačen obraz Kristův; je tam předpověděno, že jeho království nebude míti žádných hranic a v něm budou vládnouti spravedlnost a mír: „Kvěsti bude v jeho dnech spravedlnost a hojnost pokoje... Panovat bude od moře k moři, od řeky až na konec světa.“

Z této obecné nauky Písma sv. vyplývá samo sebou, že katolická církev, která je královstvím Kristovým na zemi, jež se má zajisté rozšířit mezi všemi lidmi a ve všech zemích, musela v ročním okruhu posvátné liturgie mnohými projevy pocty pozdravití svého Původce a Zakladatele jako Krále a Pána a Krále králů. Tato čestná označení vyjadřují v podivuhodné rozmanitosti jednu a touž pravdu. Církev jich užívala kdysi ve starých žalmových modlitbách a sakramentářích. Používá jich ještě i dnes ve veřejných modlitbách, které koná každodenně k chvále božské velebnosti, a při podávání neposkvrněné oběti. V této ustavičné oslavě Krista Krále lze snadno postřehnout podivuhodnou shodu našich obřadů s obřady východními, takže i zde platí zásada: „Zákon modlitby je zároveň zákon víry“.

Kéž, ctihodní bratři, ti, kteří jsou mimo Církev, zatouží po sladkém jhu Kristově a kéž je přijmou ke své spáse! Kéž také my všichni, kteří neseme toto jeho Kristovo nikoli neochoťně, nýbrž oddaně, láskyplně a svědomitě! Bude-li náš život uspořádán podle zákonů božského království, odbržíme s radostí hojnost dobrých plodů; a když nás Kristus hledá jako služebníky dobré a věrné, staneme se v jeho nebeském království s ním účastnými věčné blaženosti a slávy.

Promluva sv. Josemaría Escrivá z Velikonoční neděle 26. 3. 1967**6. část***uspořádal P. Vít Uher*

Neexistuje nic, co by nebylo v souladu s Kristovým úsilím. Řečeno teologicky, tj. neomezíme-li se na praktickou klasifikaci, nelze přesně tvrdit, že existují skutečnosti – dobré, vznešené, ba dokonce nelišné –, které by měly pouze světský charakter, poté, co Boží Slovo přebývalo mezi lidmi, mělo hlad a žízeň, pracovalo vlastníma rukama, poznalo přátelství a poslušnost, zakusilo bolest a smrt. V Kristu (*Bůh totiž*) rozhodl, *aby se v něm usídlila veškerá plnost (dokonalosti), a že skrze něho usmíří se sebou všechno (tvorstvo) jak na nebi, tak na zemi tím, že jeho krví (prolitou) na kříži zjedná pokoj* (Kol 1,19–20). Měli bychom milovat svět, práci, lidské životní starosti. Protože svět je dobrý, to pouze Adamův hřích porušil božskou harmonii všeho stvořeného, ale Bůh Otec poslal svého jednorozesného Syna, aby tuto narušenou harmonii znovu obnovil. Abychom my, které on přijal za své vlastní děti, mohli vše stvořené zbavit všeho nepokoje a usmířit s Bohem. Každá lidská situace je neopakovatelná, je to výsledek jedinečného povolání, které máme prožívat s plným nasazením v Kristově duchu. A budeme-li žít plně křesťansky mezi svými bližními, úplně prostě a obyčejně, ale v souladu se svou vírou, bude každý z nás *Kristem mezi lidmi*. Při pomyšlení na důstojnost poslání, ke kterému nás Bůh volá, by snad mohla v naší duši vyvstat určitá domýšlivost, pýcha. To by ovšem bylo falešné pojetí křesťanského povolání, takové pojetí by nás zaslepovalo a zapomínali bychom, že jsme stvořeni z hlíny, že jsme pouhý prach. Nesmíme zapomínat, že zlo existuje nejen ve světě, v našem okolí, ale že toto zlo je i v nás samých, že se uhnízdilo v našem srdci, a jsme proto schopni podlosti a sobectví. Pouze Boží milost je pevná skála: my jsme písek, a to písek sypký. Sledujeme-li dějiny lidstva nebo současný stav světa, s bolestí pozorujeme, že po dvaceti stoletích je tak málo těch, kteří se nazývají křesťany, a že ti, kteří se tímto jménem honosí, se svému povolání tak často zpronevěřují. Před lety mi jedna osoba, která neměla špatné srdce, ale nebyla věřící, ukázala mapu světa a řekla: *Tady máte Kristovo fiasko. Po tolik staletí se snaží dostat do lidí své učení a zde je výsledek: Žádní křesťané*. I dnes je mnoho lidí, kteří mají stejný názor: Ale Kristus přece neztroskotal: jeho učení a jeho život stále zúrodňuje tuto zemi. Kristovo dílo, úkol, který mu světil Otec, se uskutečňuje právě teď, jeho moc prochází dějinami a přináší opravdový život, a *až mu bude všechno podřízeno, tehdy se i sám Syn podřídí tomu, který mu všechno podřídil, aby byl Bůh všechno ve všem* (1 Kor 15,28). Při uskutečňování svých plánů chtěl Bůh právě z nás udělat své spolupracovníky, vzal na sebe riziko naší svobody. Do hloubi duše mě dojíhá pohled na novorozeného Ježíše v Betlémě: naprosto bezbranné dítě, zcela neschopné se čemukoliv bránit. Bůh se naprosto a zcela odevzdává do rukou lidí, přibližuje se k nám, snižuje se až na naši úroveň. Ježíš Kristus, *ačkoli má božskou přirozenost, nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jedním z lidí* (Flp 2,6–7). Bůh sestupuje na zem i s naší svobodou, s našimi nedokonalostmi, s naší lidskou bídou. Svoluje, aby božský poklad byl v hliněných nádobách, abychom ho hlásali spojující naši lidskou nedokonalost s jeho božskou mocí. Ačkoli jsme hříšní, nemáme pochybovat o svém poslání. Naše hříchy nám samozřejmě ztěžují poznání Krista. Proto se musíme snažit bojovat se svými osobními prohřešky, hledat očistění. Vždyť víme, že Bůh nám v tomto životě neslabil absolutní vítězství, ale žádá od nás boj. „*Sufficit tibi gratia mea*“ (2 Kor 12,9), stačí ti moje milost, odpovídá Bůh Pavlovi, když prosí, aby byl zbaven ostnu, který ho sužuje.

Poděkování za podzimní humanitární sbírku

Chceme Vám všem poděkovat za právě skončenou humanitární sbírku, která se uskutečnila v říjnu. S jistými obavami jsme sledovali počasí, a když se v pátek odpoledne rozpršelo, a lidé nepřicházeli, měli jsme obavu o výsledek sbírky. Ale skutečnost nás velmi mile překvapila – někteří dárci přicházeli i opakovaně a přinášeli další a další věci do sbírky, dokonce jedna rodina věnovala dětský hrací domeček. Také se vybraly polštáře a deky, před nastávající zimou tolik potřebné.

Na úspěch naší sbírky mělo velký vliv oznámení v Radničních novinách pro Prahu 3, které obětavě zajišťuje již několik let ředitelka Farní charity při kostele sv. Prokopa na Žižkově ing. Anna Velková.

Po naložení všech věcí v sobotu odpoledne jsme odcházely s pocitem, že strávený čas a námaha byly užitečně prožité a bolavá záda už tolik nebolela. Přesto bychom byly rády, kdyby na případnou výpomoc se ozvali i mladší pomocníci, třeba jen na hodinu, dvě. Ale i tak se už těšíme na další – jarní sbírku, kterou plánujeme na poslední březnový víkend – 24. a 25. března 2023.

Všem velké díky, a věříme, že naše úsilí podpořily i Vaše modlitby.

Za Diakonii Broumov Marta Pešková

za Farní charitu Ing. Anna Velková

Ohlas na článek v listopadových Prokopských listech

„Začtl jsem se do Prokopských listů, kde mě zaujala devátá stránka "K zamyšlení" a "deset" důvodů, proč nejít ke zpovědi.

Chybí mi tam osobně jeden podstatný důvod, a to je "velmi silný fyzický diskomfort zpovědních zařízení".

Když ve své farnosti (nejde o Žižkov - pozn. AJ) léčím si kolena po zpovědi týden až 10 dnů, navíc je zpovědnice zavřená a vzduch je velmi brzy vydýchaný, když zařízení opouštím, je vše již zarosené a i jinde je pro mne dost velký problém dojít do lavice po sv. zpovědi. Toto fyzické utrpení se v článku nezmiňuje, ale myslím si, že nejsem sám, kdo s tím má problém.

Velice oceňuji zařazení tohoto tématu k zamyšlení a velice by mě zajímalo, zda se ještě někdo jiný kromě mě ozve s tímto problémem. Poraněné koleno mě například trápí tak, že cestu dnes z nádraží domů, která obvykle trvá 20-30 minut, jsem "šel" 100 minut.“

P.Z.

K tomu lze dodat, že udílení svátosti smíření není nutně vázáno na zpovědnici ani jiný prostor, zpovídat lze prakticky kdekoli. A i při klasických normálních podmínkách lze, pokud je k tomu důvod (zdravotní nebo i jiný) s knězem domluvit jiné a lépe kajčnickovi vyhovující místo. Rozhodující je však vždy stanovisko kněze.

AJ-

Poděkování

Milí farníci, vážení přátelé,

rád bych Vám upřímně poděkoval za projevy blahopřání, za hmotné i jiné dárky a zvláště za modlitby, které jste projevili u příležitosti mých říjnových narozenin.

Děkuji i za přípravu přátelského setkání ve Farním centru všem, kdo se na ní jakkoli podíleli.

P. Antonín Ježek

Adventní tradice

Advent (z lat. *adventus* = příchod) je začátek liturgického roku, období čtyř neděl *před* 25. prosincem. Je to doba radostného očekávání příchodu Spasitele, duchovní přípravy na Vánoce, doba rozjímání a dobročinnosti. Dříve byla doba adventní zároveň dobou postu, kdy byly zakázány zábavy, svatby a hodování. V západní tradici je advent také dobou zklidnění. Odpovídalo to životnímu stylu našich předků, jejichž přirozeným rytmem byla intenzivní práce v době od jara do podzimu, kdy bylo nutné zvládnout veškeré zemědělské práce, a odpočinek v zimě, kdy se vykonávaly domácí práce jako draní peří, šití, pletení, předení, tkání, apod.

Česká hudební tradice se může pochlubit výjimečným počtem kvalitních adventních písní. Uplatňují se zejména při jitřních mariánských mších zvaných Roráty dle latinské vstupní antifony *Rorate, caeli desuper – Rosu dejte, nebesa shůry*.

Adventní věnec je symbolem nového liturgického roku a přípravou na Vánoce. Na první adventní neděli zapalujeme první fialovou svíčku, tzv. **svíce proroků**. Tato svíčka je památkou na proroky, kteří předpověděli narození Ježíše Krista. Na druhou adventní neděli zapalujeme druhou fialovou svíčku, tzv. **betlémskou**, která reprezentuje lásku a představuje Ježíškovy jesličky. Na třetí adventní neděli zapalujeme růžovou svícu, tzv. **pastýřskou**, která vyjadřuje radost z toho, že postní období je téměř u konce a adventní období získává slavnostnější ráz. Na čtvrtou adventní neděli zapalujeme poslední fialovou svíčku, tzv. **andělskou**, která představuje mír a pokoj. Čtvrtá adventní neděle může připadnout na Štědrý den.

Kromě adventních věnců se vily i prosté věnce bez svíců z různých rostlin, které měly symbolický význam. Většinou měly zajistit svému majiteli štěstí, lásku, zdraví a bohatství. Samotný adventní věnec se v dnešní době svojí podobou vzdálil od podoby původní, stále má ale vyjadřovat zastavení, radost a očekávání. V kostele bývala pod adventním věncem umístěna kasička, do které mohli věřící vkládat vánoční dary pro opuštěné děti a sirotky.

Adventní věnce mají u nás sice krátkou tradici, přesto jsou však stále oblíbenější. Větší rozšíření použití adventních věnců bylo umožněno po roce 1989, kdy už nebyla křesťanská symbolika důvodem nebo záminkou k perzekuci.

Od roku 1986 se v předvánoční době zapaluje v Betlémské jeskyni plamínek, který je pak skauty a dobrovolníky rozšiřován do světa jako **Betlémské světlo**.

Gertrud von Le Fort: VĚČNÁ ŽENA zpracovala Mgr. Tereza Kahounová

část 4

(Životopisné údaje o autorce knihy jsou uvedeny v PL 352.)

Panna

Podle loretánské litanie je Maria „Panna panen“ a „Královna panen“; Matka všech matek je ještě jako Matka Virgo intemerata. Dogmatem o věčném panenství matky Boží vyjadřuje církev nejen Mariinu neporušenou čistotu, ale konstatuje také pro všechny časy samostatný význam virginity, staví vedle důstojnosti mateřské, důstojnost panenskou. Myšlenka panenskosti, vypracovaná z dogmatu, vchází do křesťanské éry slavného západního umění, zároveň však osvětluje také epochy předkřesťanské a pokřesťanské: kdekoliv umění – jako umění opravdu veliké – zobrazovalo pannu, nikdy nevyjadřovalo nějaký časově podmíněný stav, jako je např. dívčí očekávání nebo zničená naděje, ale zvěstovalo mystérium. V nádherných sochách antiky stejně jako ve vrcholném rozkvětu křesťanského sochařství a malířství se projevuje panenství v jeho nejvlastnějším výrazu jako panenství absolutní. Jeho tajemstvím není vnější líbeznost a nedotčenost zjevu, ale vnitřní charakter.

Ještě výrazněji, - pakli je to možné -, než ve velikém výtvarném umění, se to projevuje v nadčasových básnických dílech. V prvé řadě je nápadné, jak často se v umění básnickém oslavuje panenský typ ženy proti typu matky a manželky. Schiller mohl při kreaci Jany zkreslit světici, myšlenka panenství mu však přitom vytanula sama od sebe jako myšlenka nezničitelná – síla postavy s ní byla svázána. V tom se linie panny setkává s linií muže. I on hodnotí virginitu jako zesílení a stupňování vrcholného výkonu; to je smysl onoho známého rčení, podle něhož kněží, vojáci a politikové, tedy všichni, kdož musí beze zbytku nasazovat život, neměli uzavírat manželství.

Dogma, dějiny, báje, a právě tak umění nám neukazuje panenství jako stav nebo tragiku, ale jako hodnotu a jako sílu. Uznání této myšlenky se v naší době staví do cesty dvojnásobné obtíže. Středem dnešního myšlení už není, jako v dřívějších dobách, Bůh, ale člověk, a to už ne člověk jednotlivec, nýbrž člen v řetězu pokolení. Místo panny však není v pokoleních, panna pokolení uzavírá. Nestojí už na linii pozemské postupující nekonečnosti, ale na jediném, jedenkrát se vyskytujícím a zdánlivě tak konečném okamžiku osobního života. Tím vyžaduje víru v poslední hodnotu osoby samy o sobě, hodnoty, která samozřejmě už nemůže být zdůvodněna jen člověkem, jinými slovy: panna je hmatatelným výrazem náboženského zdůraznění a vyznačení hodnoty osoby v jejím posledním bezprostředním vztahu k samému Bohu.

Jako osamělý květ v horách, vysoko na okraji věčného sněhu, který nikdy nespátřilo lidské oko, jako nepřístupná krása pólů a pouští, které nejsou jen tak snadno přístupné službě a účelům člověka, hlásá i panna, že stvoření má svůj smysl i jen jako pouhý odlesk věčné slávy Stvořitele. Panna stojí na okraji všeho zdánlivě zmarněného a nenaplněného, ano, panna, podobajíc se předčasně zemřelým lidem, kteří se nedočkali rozvoje svých nejnádhernějších vloh – stojí na okraji tajemství všeho zdánlivě nezdařilého. Její nedotčenost, která, je-li čistotou, vždycky v sobě zahrnuje i hlubokou bolestnost, znamená oběť, daň z pochopení nekonečné ceny osoby. Z této perspektivy pochopíme, proč liturgie staví pannu vždycky po bok mučedníkovi – i mučedník vyznává svou obětí pozemského života absolutní cenu duše.

zdroj: Coulombe-Náměstkové Kristovi, Wikipedie

	<p>263</p> <p>JAN PAVEL I.</p> <p>26. srpen – 29. září 1978</p> <p>* - 1912 Itálie, vl. jm. Albino Luciani</p>	
--	---	--

Narodil se ve Forno de Canale (dnes Canale d'Agordo) v oblasti Belluno (severní Itálie). Knězem se stal 7. července 1935. Studoval teologii, doktorát získal na prestižní Papežské Gregoriánské univerzitě v Římě. Později byl vicerektorem semináře diecéze Belluno. Učil zde předměty dogmatika, morální teologie a kanonické právo. V roce 1948 byl vybrán jako pobočník generálního vikáře diecéze, o deset let později se stal generálním vikářem (1958). Ještě týž rok jej však Jan XXIII. jmenoval biskupem v diecézi Vittorio Veneto.

Zúčastnil se druhého vatikánského koncilu (1962–1965). 15. prosince 1969 jej papež Pavel VI. jmenoval patriarchou Benátek a 5. září 1973 jmenoval kardinálem.

Papežem byl zvolen 26. srpna 1978. Zvolil si jméno Jan Pavel I., protože hodlal navázat na dílo svých předchůdců, papežů Jana XXIII. a Pavla VI. Povahově byl podobný papeži Janu XXIII. - i on měl přátelské vystupování a smysl pro osobitý humor.

Přes velmi krátké trvání svého pontifikátu Jan Pavel I. stihl udělat několik změn. Omezil velkolepé akce doprovázející uvedení papeže do úřadu a kladl velký důraz na tu část povinností papeže, která je vyjádřena v titulu *Servus servorum Dei* (služebník služebníků Božích).

Představoval konzervativní směr v otázkách morálky, ale reformátora a pokrokáře v oblasti církevních struktur a pojetí poslušnosti v církvi. V obou oblastech připravoval nové encykliky, ale vznikly pouze malé zlomky přípravných textů, které krom výše uvedených zobecnění nedovolují udělat si přesnější představu o jeho plánech.

Jeho pontifikát ukončila náhlá smrt v noci z 28. na 29. září 1978. Jako její příčina bylo stanoveno srdeční selhání. Tělo bylo balzamováno, což znemožnilo pitvu; Vatikán to odůvodnil tak, že jeho zákony pitvu papeže zakazují. Nesporným faktem je, že Jan Pavel I. měl zdravotní potíže již dříve a v poledních dnech si stěžoval na velmi namáhavý program. V době úmrtí mu nebylo ani 66 let.

Z jeho literární tvorby jsou nejvíce známy fiktivní dopisy historickým osobnostem i literárním postavám.

Roku 2003 byl zahájen jeho beatifikační proces a 4. září 2022 jej papež František zařadil do seznamu blahoslavených.

OTEVÍRÁME BREVIÁŘ

LITURGIA HORARUM * DENNÍ MODLITBA CÍRKVE

ADVENTNÍ HYMNUS

(Magnis prophetae vocibus)

Proroci rozhlášují zvěst,
že Kristův příchod blízký jest,
nadhází spásonosný čas
milosti, jíž vykoupí nás.

Už prosvítá den nový tmou
a nitra se již blahem dmou,
když pravdivými slovy Jan
o příští slávě mluví k nám.

Toť onen první příchod byl,
kdy Pán ne proto sestoupil
svět ztrestat, ale uzdravit
vše choré, padlých spásou být.

Ten druhý příchod zvěstuje,
že přede dveřmi Kristus je,
by věnce slávy svatým dal
a věrné do své říše vzal.

S příslibem světla věčnosti,
hle, hvězda spásy už se skví,
a zve nás svými paprsky
ve věčný pokoj nebeský.

Jen tebe, Kriste, chce náš duch
uzříti tak, jak jsi pravý Bůh.
To nazírání pak se nám
tvou ustavičnou chválou staň. Amen.

VÁNOČNÍ HYMNUS

(A solis ortu cardine)

Od bran, z nichž slunce vychází,
až tam, kde konec zemský je,
ať zní zpěv Kristu Vladaři,
synáčku Panny Marie.

Původce světa blažený
svých sluhů tělo obléká,
by zachránil své stvoření
a tělem spasil člověka.

Zrodil se z lidské Matky Pán,
ježž Gabriel jí zvěstoval.
V lůně své matky skrytý Jan
radostí nad ním zaplesal.

Jeslemi nebyl poděšen,
nechal se v seno položit,
sytil se trochou mléka ten,
jenž nedá plectvu hladem mřít.

Zní nebem jáсот, chvalozpěv,
zpívají Bohu andělé,
když pastýřům se Pastýř všech
i Tvůrce zjeví ve chlévě.

Buď sláva tobě, Ježíši,
zrozený Pannou nejčistší,
i Otci, Duchu milosti
po všechny věky věčnosti. Amen.

**Skrze Marii přišel Kristus k nám,
skrze Marii musíme my přicházet ke Kristu.**

sv. Ludvík Maria Grignon

**S dětmi, se kterými nemají starosti rodiče,
mají starosti dějiny.**

Adam Mickiewicz (1798 – 1855)

Malá liturgika – PROSINEC 2022

pondělí 5. prosince: specifika adventní a vánoční doby 2022

pondělí 19. prosince: lidové vánoční zvyky v liturgii

kardinál František Tomášek

1899 - 1992

Prof. ThDr. **František Tomášek** (30. června 1899 Studénka – 4. srpna 1992 Praha) byl katolický kněz, pedagog a teolog, apoštolský administrátor pražské arcidiecéze (1965–1977) a 34. arcibiskup pražský (1977–1991).

Dlouhou dobu byl činný v katolickém školství, zejména jako katecheta a školní inspektor, později jako univerzitní profesor katechetiky v Olomouci. Oblast výuky a výchovy jej nepřestala zajímat po celý jeho život, napsal a vydal řadu učebnic a populárně naučných knih na toto téma.

V roce 1949 byl tajně vysvěcen na biskupa a stal se součástí podzemní církve. Jeho biskupským heslem bylo *Laxabo rete – Rozprostřu síť*. V roce 1951 byl zatčen a poté bez soudu poslán na nucené práce. Po propuštění působil jako administrátor farnosti Moravská Huzová (1954–1965) v olomoucké arcidiecézi.

Byl výrazným účastníkem Druhého vatikánského koncilu, a ještě před jeho ukončením se stal apoštolským administrátorem pražské arcidiecéze, když arcibiskupovi (Josef Beran) nebyl výkon této funkce umožněn. Na tomto postu po počáteční váhavosti postupně rázněji vystupoval proti pronásledování katolické církve a kritizoval komunistický útlak. Papež Pavel VI. jej jmenoval kardinálem a arcibiskupem pražským (1977).

Jako arcibiskup a kardinál se stále více vzpíral komunistickým zásahům do života církve, spoluinicioval hnutí Dílo koncilové obnovy i vznik programu Desetiletí duchovní obnovy a zasadil se o svatořečení Anežky České. V listopadu 1989, kdy se svatořečení uskutečnilo, podpořil sametovou revoluci a přispěl ke svržení komunistického režimu. Do dějin vešla jeho slova *V tuto chvíli jsem já i celá katolická církev na straně národa*, pronesená v listopadu 1989. Podílel se na přípravě první návštěvy papeže Jana Pavla II. v České republice (1990) a ještě před jejím uskutečněním oznámil svoji rezignaci z důvodu věku a špatného zdraví. Jeho nástupcem se stal českobudějovický biskup Miloslav Vlk.

Zemřel v létě 1992 ve věku 93 let.

Moravská Huzová
kostel sv. Floriána

biskupský znak
Františka Tomáška

Jan Pvel II., Václav Havel
kard. Tomášek – duben 1990

<p>EUCCHARISTICKÁ ADORACE Každý první čtvrtek v měsíci po mši sv. od 18:00 u sv. Prokopa probíhá do 20:00 tichá adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí.</p>	<p>MODLITBA RŮŽENCE Touto modlitbou oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o Ježíšově životě. Společně se modlíme každý den před mši sv. za ukončení války na Ukrajině.</p>
<p>KŘEST Křest dospělých: S knězem je nutné domluvit osobní setkání, po kterém následuje příprava ke křtu (katechumenát). Příprava začíná po Velikonocích, křest pak bude uskutečněn o Velikonocích příštích. Křest dětí do 6 let: Při osobním rozhovoru rodičů s knězem bude dohodnuta příprava na křest dítěte. Křest dětí 7-14 let: Při osobním rozhovoru s knězem bude dohodnuta příprava dítěte.</p>	<p>SVÁTOST SMÍŘENÍ Svátost smíření (sv. zpověď) lze přijmout: SV. PROKOP: po, st, čt, pá 17:25-17:50 SV. ROCH: ne 16:30-16:50, út 16:25-16:55. září-červen st od 6:30, SV. ANNA: ne 7:30-7:50 S knězem lze individuálně dojednat i jiný termín. <i>Dle církevního přikázání je nutné svátost smíření přijmout alespoň jednou do roka - v době velikonoční. Doporučuje se však častější přijímání této svátosti.</i></p>
<p>CÍRKEVNÍ SŇATEK Nejde o pouhý právní akt, ale o svátost, ke které je nutná určitá doba přípravy. Počátkem je osobní setkání s knězem a domluva doby přípravy (cca 3 měsíce).</p>	<p>SVÁTOST BÍRMOVÁNÍ Tato svátost, ve které se přijímají dary Ducha sv., se v naší farnosti udílí zpravidla na podzim. Zájemci o přípravu se domluví na jejím průběhu s knězem. Příprava probíhá v neděli od 16:30 ve Farním centru.</p>
<p>SVÁTOST NEMOCNÝCH V případě potřeby lze požádat o její udělení kněze, v naléhavých případech kdykoli. Svátost se udílí buď doma u nemocného nebo v jiném místě (nemocnice, domov seniorů apod.).</p>	<p>CÍRKEVNÍ POHŘEB Ať už jde o pohřeb na hřbitově, rozloučení v obřadní síni nebo uložení urny do hrobu, je vždy nutné domluvit čas obřadu dříve s knězem než s pohřební službou. Účast kněze však není možná u tzv. „společného rozplytu“.</p>

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ DĚTÍ

1. předškoláci + 1. ročník ZŠ: út 15:45
2. 2. ročník ZŠ: út 16:45
3. ročník ZŠ + příprava k 1. sv. přijímání: čt 15:15
4. 4. – 8. ročník ZŠ : čt 16:15
5. 9. ročník ZŠ + středoškoláci: pá 15:15

Bližší informace na webových stránkách farnosti.
nebo e-mailem:
MiladaProvinska@seznam.cz , tel +420721128119

PRAVIDELNÉ AKTIVITY VE FARNOSTI

<p>BIBLICKÁ HODINA Společné čtení a objasnování biblických textů dle předem stanoveného rozpisu. čt 19:00-20:30 (kromě 1. čt v měsíci)</p>	<p>HOVORY O VÍŘE Pro katechumeny a také pro všechny, kdo hledají smysl života z víry a chtějí se připravit na přijetí svátostí. neděle 17:00-18:00</p>	<p>POLEDNÍ ATELIÉR Setkání převážně žen ke zdobení svíček a výrobě drobných užitečných předmětů, háčkování, šití apod. pá 9:00-12:00 (říjen-květen)</p>
<p>MALÁ LITURGIKA Hovory o liturgii a liturgickém dění v Církvi i o všeobecných liturgických otázkách. 1. a 3. pondělí v měsíci říjen - duben 18:45-20:00</p>	<p>MODLITEBNÍ SKUPINA Setkání: 2. pondělí v měsíci (14.11., 12.12.) v 19:00.</p> <p>ÚKLID KOSTELŮ Každou druhou sobotu v měsíci po mši sv. u sv. Prokopa v 8:00 se přítomní rozdělí do skupin a začne úklid kostelů farnosti. Rádi uvítáme každého, kdo bude chtít pomoci. I čistota a výzdoba Božího chrámu přispívá k celkovému duchovnímu stavu farnosti. Kdo může, měl by pomoci alespoň občas.</p>	

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru – Čajkovského 36, Praha 3.

Některé aktivity jsou v současné době a o školních prázdninách přerušeny nebo omezeny; informace jsou včas zveřejněny na webových stránkách farnosti.

další informace: **webové stránky farnosti: <http://farnost-zizkov.cz>**

KOSTELY VE FARNOSTI PRAHA 3 - ŽIŽKOV

farní kostel sv. Prokopa Praha 3, Sladkovského nám.	filiální kostel sv. Anny Praha 3, ul. Tovačovského	filiální kostel sv. Rocha Praha 3, Olšanské náměstí
--	---	--

Aktuální informace pro každý den jsou na webových stránkách farnosti – www.farnost-zizkov.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

den	kostel	čas	poznámka
NEDĚLE	sv. Anna sv. Prokop sv. Roch	8:00 9:30 11:00 17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00	v latinském jazyce 4x ročně v tridentském ritu u sv. Rocha
úterý	sv. Roch	17:00	
středa	sv. Roch sv. Prokop	6:00 18:00	mimo červenec a srpen; v adventě Roráty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
pátek	sv. Prokop	18:00	každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů

PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY

Výstav Nejsvětější svátosti:

sv. Prokop: první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00

Úřední hodiny ve farní kanceláři: Čajkovského 36/669, 130 00 Praha 3 - Žižkov	Kontakty:
středa: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher čtvrtek: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher	farář P. ThLic. Vít Uher, ThD.: tel. 731625910 e-mail: zizkov@efara.cz web: www.farnost-zizkov.cz

EKONOMICKÉ OKÉNKO

stav ke dni 30. 11. 2022:

výše dluhu (úvěr): Kč 2 231 214,03
sbírka na splácení úvěru – LISTOPAD 2022: Kč 15 936.-

povinná měsíční splátka: Kč 29 324,-

Č. účtu farnosti: 6146009339/0800
Česká spořitelna

QR platba - možnost přispět
na různé potřeby farnosti

Děkujeme za Vaše dary – jen díky nim můžeme i my dále pomáhat.

PROKOPSKÉ LISTY

č. 355 – PROSINEC 2022

Vydává Římskokatolická farnost u sv. Prokopa Praha 3 – Žižkov

farář: P. ThLic. Vít Uher, ThD.

Příspěvky mohou být redakčně upravovány. Náklad 250 ks. Výrobní cena 18 Kč.

NEPRODEJNĚ.